ऋतूननन्यो विदधज्जायते पुनः" इति। 'एतौ' सूर्य्याचन्द्रमसौ, 'मायया' परमेश्वरस्य शक्त्या, अनुगृहीतौ, 'पूर्व्वापरं' भूमेः प्राक् पश्चिमभागौ, 'प्रतिचरतः' परिभ्रमणं कुरुतः, 'शिशू' बालकाविव, 'क्रीडन्तौ', 'अध्वरं' कस्यापि हिंसा यथा न भवति तथा, 'परियातः', अथवा 'अध्वरं' अस्माभिरनुष्ठीयमानं यज्ञं, प्राप्नुतः, उभयोर्मध्ये 'अन्यः' एक आदित्यः, 'विश्वानि' भुवनानि, 'अभिचष्टे' सर्व्वतः प्रकाशयति। 'अन्यः' चन्द्रः, प्रतिपदादितिथिशुक्लकृष्णपक्षचैत्रादिमासद्वारा 'ऋतून् विदधत्', पुनः 'पुनर्जायते' उदयं गच्छतीत्यर्थः॥

यदुक्तं सूत्रकारेण, अद्भ्यो वेहतमिति तस्य पशोः सूक्ते षण्णामृचां प्रतीकानि दर्शयति। "हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासाᳬ राजा। यासां देवाः शिवेन मा चक्षुषा पश्यत। आपो भद्रा आदित्यश्यामि" इति। हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका इति वपायाः पुरोऽनुवाक्या, यासां राजा वरुण इति याज्या। यासां देवा विविक्लृप्यन्ति भक्षमिति पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्या, शिवेन मा चक्षुषा पश्यतेति याज्या। आपो भद्रा घृतमिदाप आसुरिति हविषः पुरोऽनुवाक्या, आदित्यश्याम्युत वा शृणोमीति याज्या। एतत्सर्व्वं हिरण्यवर्णाः शुचयः पावकाः इत्यनुवाके व्याख्यातम्॥

यदुक्तं सूत्रकारेण, तत्र सलिलमुपजुह्वयादिति। तत्र पूर्व्वोक्ते कर्म्मणि नासदासीयसूक्तगतैर्मन्त्रैर्जलद्रवेणोपहोमाः कर्त्तव्या इत्यर्थः। तस्मिन् सूक्ते प्रथमामृचमाह। "नासदा-